

Politolog Roček: Papež Franta se topí ve válečné politice

- CZ24 News | 22. ledna 2023

VATIKÁN: Papež hnízdicí ve Vatikánu je šéfem katolíků na planetě Zemi a působí jako tiskový mluvčí Boha všemohoucího, stvořitele nebe i země. Jeho chování je bohužel rozporuplné, protože je to hodný člověk, ale je smýkáán nemilosrdnou politikou až téměř do pozice bezvýznamnosti.

Na rozdíl od urvaných propagandistických muslimských imánů papež je zcela bezvýrazný. Křesťané prosili dlouhá léta o pomoc, o ukončení války v Sýrii, která byla zpočátku vnitřním konfliktem s odpůrci prezidenta Asada. Potom šlo o cílené ovládnutí území islámskými extrémisty za vydatné pomoci islámských států, píše publicista František Roček v komentáři pro Prvnizpravy.cz.

Léta prosí křesťané na Blízkém východě o pomoc. Katoličtí a pravoslavní patriarchové blízkovýchodních církví marně prosili o pomoc a zastání. Ozývají se jenom kecy. Líbivé řeči papeže byly stejně k ničemu jako řeči (a mlčení) vůči šikaně křesťanů a umírněných muslimů politiků.

Polský bůh nosí maskáče

Od začátku americko - ruské války na Ukrajině je tlačén papež František, aby se projevoval jako tuctový Franta. Očekávalo se, že papež bude povinně na ukrajinské straně. Malinko se proti tomu bránil třeba prohlášením, že vinu na tragédii mají obě strany konfliktu.

Proukrajinské (a proseveroamerické) lobby tvrdě masíruje chudáka soucitného Frantu. Mimořádně hystericky se v tom angažují polští katoličtí pohlaváři. Krmí Vatikán jednostrannými ukrajinskými obrazy, ačkoliv od roku 2014 pod západoukrajinským ostřelováním umírali civilisté v proruském Donbasu, jak je oficiálně zdokumentováno organizací OBSE.

Typický je kvikot uvedený ve Vatican News (www.vaticannews.va/cs/cirkev/news/2023-01/salesian-z-dnipra-ukazala-se-velka-lidskost-na-roda.html). Svědectví o bombardování Ukrajiny podává třeba otec Oleh Ladnyuk, salesián, který pracuje jako učitel, ale je do válečného mumraje zapleten jako vojenský kaplan. Povzdechy ruských duchovních z Donbasu nikoho na západě nezajímají.

Velkým protiruským hysterikem je např. Konrad kardinál Krajewski (*25. listopadu 1963 v Lodži), polský kardinál působící ve Vatikánu, který neustále krmí nešťastnému papeži uši protiruskou agendou. Na budoucí svatost si zadělává kardinál Krajewski tím, že na Ukrajinu přiváží humanitární pomoc, včetně elektrických generátorů.

Polský katolický bůh nosí maskáče, podobně jako khaki Bůh protestantů v USA, kteří mají silný podíl na zbytečném napadení a obsazení Iráku v roce 2003. Protestantský bůh tím připravil cestu k tvorbě Islámského státu.

Bezvýchodná situace

Z praxe je zřejmé, že přes veškerou snahu dobrých lidí náboženství nemůže být řešením, ale jenom prostředkem k čemukoliv. „*Co je Žid, co je křesťan, co je pohan? Jméno pro ty, kteří mají náboženství místo víry...*“, říká stařec Eidotter v mystickém románu Gustava Meyrinka (Zelená tvář, str. 148).

„Nelze čekat porozumění, nelze čekat, že bude lépe. Člověk může snad jenom přežít lépe v komunitě lidí, alespoň v něčem chápajícím toho druhého: jde o rodiny žijící v pevném (pro

některé členy rodiny ve vynuceně pevném) svazku, o víceméně bratrské komunity a klášterní společenství s alespoň jednotící ideou a řádem dne.“ (František Roček, Gustav Meyrink – mystik, z předmluvy k druhému vydání, AOS publishing 2013, str.17-18) .

Ale lidé se snaží věřit, že přece jenom má šanci dobro.

Jako Henri Hude, který řídil v letech 2004 až 2018 oddělení etiky a práva ve výzkumném centru vojenské školy Saint-Cyr Coëtquidan. Vzdyhá, že „postmoderní Západ ztratil pojem přirozeného práva“. A vytváří si kolem náboženství opar naděje.

Náboženství (resp. lidské náboženské instituce odkazující se na své interní posvátné texty) vedla válku proti sobě navzájem. Hude říká, že to je ***„...hlavní důvod, proč je sekulární humanistické kultury nahradily. A přesto je moderní humanistická kultura kulturou války. Ideologické války si vyžádaly více obětí než války náboženské. Postmoderní kultura se propadá do nelidského... Iniciativa pro kulturu míru spočívá v náboženstvích a moudrostech, pokud jsou schopny být faktory míru.“***

Etikou prošípaný Hude sám svou vizi nechtěně uvádí jako marnou, byť ji považuje za klíčovou roli.

Píše, že iniciativa pro kulturu míru spočívá v náboženstvích, pokud jsou schopny být faktory míru. Ale to není možné, protože to není náboženství žádnou iniciativou, ale lidské instituce interpretující náboženské kodexy vytvářející pobídky k lidskému chování. A lidé se od pravěku nemění, jenom posouvají své znalosti o souvislostech fungování světa.

Na otázku co je potřeba k tomu, aby se náboženství stalo faktorem míru, Hude přiznává, že je v oblasti zbožných přání:

„Vezmeme-li v úvahu osobní svobodu: to je rozhodující podmínka pro přeměnu náboženství na faktor míru... Můžeme bojovat za náboženství. Když v to věříte, je nejdůležitější spása duše nebo čest Boží. Jestliže spasení vyžaduje určitý stupeň svobodného přilnutí k blahodárné pravdě, náboženská svoboda je podporována, ale není to “svoboda na prvním místě” a nevyjadřuje politický utilitarismus lhostejný k pravdě, spasení, Božství. V důsledku toho náboženství vyžaduje méně moci než svoboda. Spoléhá se více na přesvědčování než na sílu. Nejsme v logice války.

Pokud náboženství neberou v úvahu tento faktor osobní svobody, jsou nyní odsouzena zničit sama sebe...”

Hude končí iluzí: Náboženství žádá, ***„...aby mezi všemi věřícími lidmi byla pěstována přirozená hodnota přátelství a prioritní zájem o mystickou dimenzi náboženství.“***

K tomu nikdy nedošlo a ani nedojde. Náboženství bylo a bude jenom politikum, protože bylo vytvořeno a je interpretováno lidmi. Náboženská poselství jsou sice od B/boha, ale jsou sepsána čili transportována do lidské dimenze lidmi. Člověk je automaticky na chybné rozpoznávání souvislostí – bez toho by nebyli na světě psychiatři, psychologové, policajti a politologové.

Proto nelze od Vatikánu a papeže očekávat nic duchovního, ale jenom neohrabaně čili hloupě politického. Náboženský žargon není vše.

Proto nemůže dojmout ani to, co připravili PR pracovníci ukrajinskému komikovi Zelenskému na vánoční výstup: ***„Zelenskyj řekl, že Kristovo světlo a naděje přetrvají. „I v úplné tmě se dokážeme navzájem najít,” řekl prezident, který stál venku oblečený ve svém typickém olivově zeleném vojenském oblečení u vánočního stromku.“*** Tento kec vyšel i na vatikánském webu...